

Στάθηκα πάντα ανυπεράσπιστος μπροστά στους άλλους...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Στάθηκα πάντα ανυπεράσπιστος μπροστά στους άλλους όπως οι νεκροί έτσι έμαθα τι θα πει αιωνιότητα.

(Τάσος Λειβαδίτης)

Ένα ακόμη Σάββατο ψυχών. Και ο κατάλογος που μνημονεύουμε μακραίνει. Φεύγουν από κοντά μας. Κι εμείς, χωρίς να το καταλαβαίνουμε στα τρίςβαθα της καρδιάς μας, αναπέμπουμε δέηση. Για εκείνον, τον μικρότερο, τον μεγαλύτερο, τον βασιλέα, τον στρατιώτη, τον πλούσιο, τον πένητα, τον δίκαιο, τον αμαρτωλό. Και κάπου η σκέψη περνά. Πλησιάζει η ώρα;

Ανυπεράσπιστοι οι νεκροί μπροστά στο Θεό. Αλλά και μπροστά στους ανθρώπους. Αν τους ρίξεις μια πέτρα, αν τους βρίσξεις, αν τους αγγίξεις με λαχτάρα, αν τους φιλήσεις, αν τους περιφρονήσεις, επιχείρημα ουδέν. Αυτό είναι η αιωνιότητα. Επιχείρημα ουδέν. Μόνο σιωπή. Κι ένα ιλαρό φως να απλώνεται στην όψη. Της ψυχής τώρα. Του σώματος όταν έρθει η ώρα της Ανάστασης.

Δεν ξέρουμε αν πλησιάζει η ώρα. Ξέρουμε όμως ότι είναι πάντοτε ώρα να

αφήσουμε κατά μέρος κάθε επιχείρημα. Όχι παραιτούμενοι από την λογική μας. Αλλά γνωρίζοντας ότι απέναντι στο νόημα της ζωής δεν χωράνε αποδείξεις. Μόνο πίστη. Στον Αναστάνα και Αναληφθέντα. Σ' Αυτόν που δεν μας άφησε ορφανούς, αλλά στέλνει το Πνεύμα Του. Για να μας απαλλάξει από την αγωνία των επιχειρημάτων και να μας ανοίξει τον δρόμο προς την Αγάπη. Εκείνη που δεν υπερασπίζεται γιατί δεν προσβάλλει. Που δεν ζητεί τα εαυτής γιατί ξέρει να δίνει. Που μακροθυμεί. Που δεν φοβάται, γιατί αφήνεται. Ανυπεράσπιστη και την ίδια στιγμή ελεύθερη.

Μνημονεύουμε το Σάββατο των Ψυχών για να στεκόμαστε κι εμείς ανυπεράσπιστοι, αφημένοι στην Αγάπη.

Πρωτ. Θεμιστοκλή Μουρτζανού

Ψυχοσάββατο Πεντηκοστής 2014

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr